

entem, hogy itteni

O-ÜZLETEMET

külföldi

va levén, bármennyű szabásra való
delés folytán szolgálatra állók.

ra-raktáram-ban

szabásom és készítesemmel kiál

nek öltözék két évestől kezdve 4
frtól 30 frtig, téli köpenyek 12 frtól
28 frt stb.ÉSZPÉNZ FIZETÉS MELLETT
SZÁMITVA.

hogy raktáramban csinos szabás
ott öltözékekkel, különösen a jó iz-
s megfelelően szolgáljak és hogy a
állítását illetőleg éppen olyan le-
készült volna; a h a t á r o z o t t
a mindkét félre kellemetlen alkut
a, hogy a t. közönség nem szakértő
alt bizalmát irányomban megtart-

é. közönségek

alázatos szolgálja

Szedlák József

ferfi szabó.

LÓDI

Mint gyógymód
minden időben
használható.

HELM

s oszáz elienes

TITOTHEA

ellen), mint egyedüli és biztosan ható
er van előismerve.

nye bizonyos

Cs. kir. ő felsége al-
tal a hamisítás ellen
védtet. Bécs 12. máj.
1870.

sa kitünő.

et tisztítja; mint semmi más thea, a test
znalat által mineen betegségre hajlan-
és a működés biztos s hosszan tartó.
nyek, rheumának, gyermek lábának és
nek és más testrészeken jelentkező be-
esten, akár az arcon és syphilis kiü-

atott e thea n máj és lép bedugulása-
potoknál, sárgaság, erős ideg- és derék-
lél, al-bedugulásoknál, pollutióknál, férfi-

etegségeknel és miuigyadaganatoknál, e
gyi.

Wilhelm Ferencz gyógyszerésznel Neun-

a, az orvos rendelése szerint készíve
golás és bélyeg 10 kr.

rlást kikerülendő, WILHELM-féle kösz-
mert hasonló jgyü, de nérmélküli ha-
tegrvéleltől óvni a közönséget.

s eszellenes vértisztító thea kapható:
fűszerkereskedésében. Budapest: Töl-
lmayer A. és társánál. C.ában: Biener
znél. Nagyváradon: Jánky Antalnál.

iskolcon: Ujhazy Kálmánnál. Nagy-
házán: Spitscher Gyulánál, Sitoralja-

ecsey-ház.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény:
főpiacz, VECSEY-ház, földszint a szer-
kesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:
TELEGGI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY
KAROLY könyvkereskedésében és a
szerkesztőségnél. Egyébtit a postahiva-
talok útján.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Ótthasábos petisorsót 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
izbeli hirdetések, alku szeriut a
legolcsóbb árért.
Bélyegdíj: minden beiktatásért külön
30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény
minden petit sora 15 kr.
N é v. vagy bérmentetlennül beküldött
kéziratok nem vétetnek tekintetbe. —
Ugyszintén kéziratok nem adatkak
vissza.

Ki a nemzeti önbizalom fojto-
gatója?

Debreczen, jan. 18.

Sokan vannak, kik ajkukon
hordják a haza szent nevét, de tet-
teikkel annak érdeke ellen működ-
nek. A hamis esküvők is isten szent
nevével takaróznak.

A szabadelvű párt emberei
ugyancsak erősen állítják, hogy ők
szeretik igazán a hazát. A gyermek
is ugy szereti a gyümölcsöt, hogy
még . . . meg is eszi. Ezen nagy
férfiaknak igazi érdekekben áll a
hazaszeretet, csak hogy nekik a ha-
za: a kormány, melynek uszályába
kapaszkodva tengenek. Szakaszd el
a csecsemő ajkáról a tápláló emlőt.
mivé lesz?!

Jól tudják ők is, hogy: „a
mi hazánkat és az osztrák örökös
tartományokat illeti, csak a fejede-
lem ugyanazonosságát ismerik tör-
vényeink törvényesnek. Ebből kö-
vetkeznek ugyan viszonyok, melyek
érdekelnek minket is, őket is; de
még e látszólag közös érdekek is
külön hatásúak: és képviseltekör-
ről szabatosan rendelkezett az 1848.
III. 13. §. Jól tudják, hogy hazánk
önállása, függetlensége az 1867.
XII. törvénycikk által (közösügyek)
mennyire veszélyeztetett. Jól tud-
ják, hogy ha a magyar birodalom
felkent királya sulyponttal Buda-
pesten azon befolyást foglalná el,
mivel hazánk a Hunyadiak korában
birt, bizonyára behatóbb tekintélye
volna nemzetünknek az európai ha-
talmak zöld asztalánál. Jól tudják,
hogy napjainkban a magyar csak
az osztrák kétfejű sas gyomrában
nyomorgó nyugtalan töltelék, mely
helyzetének javulását az idők ke-
vező fordulatától várja.

Sokat jól tudnak, mindent jól
éreznek ők! De azért nem állanak
idegen tüzet hozni az oltárra,
hogy annak melegénél enyhíthessék
dermeteg csontjaikat. Még szeretet-
teljes leczkéket s predikációkat tar-
tanak az elvűségről, hazafiságról,
törvényességről, kormány iránt való
tiszteletről. A kancsal mészáros nem
oda vág, a hova néz.

Nekünk a haza oly ősi szent
örökség, melynek egyetlen ékszerét,
a vele járó jogot vagy kötelességet
sem szabad könnyedén szibvásárra
kerülni engednünk. Nekünk a haza
oly tápláló s hü anya, kit köpeny-
forgató elvűltatásokkal nem sza-
bad megszomoritanunk.

Am élvezze a szabadelvűpárt
tetteinek édes gyümölcsét, a tulcsi-
gázott adónemeket, az ennek követ-
keztében beállott elszegényedést, —
nyomort. Ám gondolja, hogy a je-
len kormányzat boldogító hatalma
alatt Ausztriával egygyé forrva még
erősek lehetünk; de nincs annyi te-
hetsége, hogy minket meggyőzzön
a felől, miként a mostan uralgó
kormányzat mellett önálló Magyar-
ország állhasson elő valaha.

A szabadelvű párt a nemzeti

ön bizalmat igyekszik sem-
mivé tenni. Erősen hangsúlyozza,
hogy mi maroknyi nép, még csak
nemzet-számításba sem jöhetünk, te-
hát lételünkéről nincs is jogunk jelt
adni a világ előtt. Igen, ha jelt nem
adunk, ama párt folyvást uralkodik,
krokodil könnyek mellett fizeti az
adót, hogy abból a husos fazekak
körüli élesztett tüzet minél tovább
ápolhassa.

Önbizalom nélkül ugy egyén,
mint nemzet semmi nagyobbzású
vállalathoz nem foghat. Ha nem bi-
zunk önmagunkban, a következő
cselekvényeknek még csak tervét
sem vagyunk képesek megalkotni.
Az önbizalom hiánya egyértelmű az
együgyűséggel. Az együgyű az iz-
maiban szendergő erőt paragon
hagyja, pedig ha mitvelné, mint a
vak Sámson óriási colosseumokat
dönthetne romba.

A függetlenség zászlója körül
seregülő párt keblében lüktet az ön-
bizalom, — minden egyén érzi itt
erejét, a haza jobblétére munkáló
hivatottságát; ez eszme azért hódít
minduntalan, mert annak gyökere
a vérrel áztatott szabad önállóság
termékeny talajában fészkel. Azért
késziül országsszerte pártunk a kö-
vetkező képviselő választásokhoz,
hogy igaz ügyének tartós diadalt
szerezzen.

„A csendőrség.“ A függetlenségi
kör értekezletén tárgyalás alá ke-
rült a csendőrségről szóló törvényjavaslat,
a mely a ház tegnapi napirendjére volt ki-
tűzve. Az értekezleten Mocsary Lajos el-
nökön kívül hozzászólottak Helfy Ignác,
a ki előadta, hogy pénzügyi szempontból
mily nagy teher fog ebből haramlani az
országra, továbbá Szederkényi Nándor,
a ki a javaslatnak az önkormányzat meg-
semmisítésére irányzott tendenciáját emeli
ki. Az értekezleten általában azon nézet
uralkodott, hogy a javaslattal, a mely ka-
tonai szervezetében még külön bíróságot
állapít meg, nem céloz egyebet Tisza Kál-
mán, mint a központi hatalom kiterjeszté-
sével a rendőrállamnak vetni meg alapjait.
Az értekezlet ennél fogva egyhangulag el-
határozta, hogy a javaslat elvetésére fog
szavazni.

Az „ellenzéki kör“ tegnapi érte-
kezletén beható tárgyalás alá vette a köz-
biztonsági szolgálat szervezése és a csend-
őrségi állomány kiegészítésére vonatkozó
két törvényjavaslatot, és elhatározta, hogy
ez utóbbit minden változtatás nélkül, az
előbbit pedig némi módosításokkal elfo-
gadja.

Az elégtétel.

A képviselőház tegnapi ülésén
Helfy Ignác szóba hozta a Barthaügyet,
kérdeve, mi lesz már a dologból. — Ti-
sza azonnal felelt Helfynek. Beszédében
persze nem mondott semmit, mert hiszen
Bécs ellen nem lehet vétenie.

E kérdésre vonatkozó országgyü-
lési tudósításunk így hangzik:

Helfy Ignác: T. ház! A t.
belügyminiszter urhoz óhajtok kérdést in-
tézni, egy hozzá már nehány hóval ezelőtt
két oldalról intézett interpellációban fog-
lalt ügy miben léte iránt.

Múlt évi november küzepe táján

egy oly merényléről szóló hír zudította
fel az ország közérzetét, a minő még
idegen ellenséges hadseregek által meg-
szállott országokban is nagy ritkán for-
dul elő: értem a Barta Miklós-féle ese-
tet. Két oldalról is történt kérdés akkor
a t. házban. A t. belügyminiszter ur rö-
gön válaszolva kijelentette, miszerint be-
sem várva ezen interpellációkat, mihelyt
az esetről értesült, intézkedett, hogy ve-
gyes bíróság állítsák össze, a mely e
dolgot a legerélyesebben és leggyorsab-
ban megvizsgálja és hogy annak idején
minden további feszültség nélkül kötele-
ségének fogja tartani a háznak jelentést
tenni.

A ház akkor t. miniszter urnak ezen
jelentését megnyugvással tudomásul vette.
En megvallom, t. ház, hogy maga a meg-
nyugvás szomorú fényt derít a mi jogi
állapotainkra, mert magának annak a
vegyes bíróságnak felállítására tagadhatat-
lanul arcul csapása a jogállam fogalmá-
nak. (Helyeslés a szélső baloldalon.)

Egész Európában nincs többé müt-
velt állam, hol a katona a katonai szol-
gálaton kívül elkövetett közbűntettekért
ne a köztörvények szerint ítéltesék,
(Ugy van! a szélső balon.) Hanem mind-
addig, míg e részben törvényhozási intéz-
kedés nem történik, túrnunk kell ezen
abnormis, ezen absurd állapotot.

Amde azóta két hónap mult el. Az
ország minden vidékéről jönnek kérvé-
nyek, melyek elégtételt kérnek ezen me-
rényletet; elégtételt a megsértett jognak,
elégtételt a megsértett közérzetnek. E
részben e mai napig egyetlen szót, egyet-
len hivatalos szót nem hallottunk a kor-
mány részéről. Hanem e helyett hallot-
tunk egy igen furcsa dolgot: azt, hogy
elégtételt helyett, hogy a helyett, hogy a
gyilkos merénylőnek mielőbbi megbosz-
zulására a kellő lépések megtörténtek
volna, a közös hadügyminiszter tömteges
pereket indít azok ellen, kik ezen me-
rénylet felett a sajtóban megbotránkoz-
ásuknak adtak kifejezést. (Mozgás a szélső
baloldalon.) En nem állítom, hogy a sajtó
egyik-másik része ez ügyben talán nem
ment túl a kellő határokra; amde a sajtó
nem katedra, nem egyházi szószerk, az
hü tükre a közvéleménynek, a közérz-
letnek.

Azt pedig konstatálni kell itt is
mindnyájunknak, hogy a mit a sajtó ak-
kor írt, hü kifejezése volt annak, a mit
minden magyar ember érzett. (Ugy van!
a szélső baloldalon.) En annak folytán
azon kérest vagyok bátor az igen tisz-
felt belügyminiszter urhoz intézni: mélt-
óztatassék a házat felvilágosítani az iránt,
mi történt egyáltalában az ügyben azon
két hónap alatt, s mi az oka annak, hogy
itt ünnepelesen adott ígértezt ez ideig
még be nem válhatta. (Helyeslés a szélső
baloldalon.)

Tisza Kálmán miniszterelnök mint
belügyminiszter: T. ház! En nem tudom,
a t. képviselő ur felszólalását interpellá-
ciónak tekintsem-e vagy nem, de minden
esetre kész vagyok rá egy pár szóval azon-
nal felelni.

Mindenek előtt meg kívánom jegyez-
ni, hogy abban csakugyan sérelmet bajos
látni, hogy ha bárki, legyen az akár a
hadügyminiszter ur, a sajtó útján okozott
sérelemkért folyamodik Magyarországot es-
küdtéséhez, kérvén attól elégtételt. Eb-
ben — ismétlem — sérelmet látni nagyon
nehéz. Nem akarok áttérni arra sem, a
mit t. képviselő ur a sajtóra nézve mon-
dott; mert ez is ide nem tartozik.

A mi magát a dolgot illeti, én azt
tartom, hogy egy függőben lévő kérdés
felől annak minden stádiumában jelenté-
seket tenni szokásos. Mihelyt az ügy be-
lesz fejezve, meg fogom tenni, a mit ígér-
tem. De hozzá tehetem még, hogy annak,
hogy még ma befejezve nincs, nemcsak én
nem vagyok oka, nem csak a vegyes ko-
misszió nem az oka, hanem a közös had-

ügyminiszter sem az oka. Legközelebb i-
sürgetten a dolgot, de be nem fejezethe-
tet addig azért, mert azok, a kik szak-
véleményének ily esetekben az ítéletre
nagy befolyása van, értem az orvosokat,
akkor, mikor megkérdetettek, azt dekla-
rálták, hogy az ő szakvéleményüket teljes
lelki megnyugvással még egy pár hétig
nem adhatják meg. (Mozgás a szélső balon.)

Igenis, én nem vagyok orvos, de azt
tudom, hogy mindig a nyertesebb feletti
szakvélemény az ha az egyik faktor, a
melyre az ítélet alapítottatni szokott és ha
az orvosok — és nem katonai orvosok —
azt mondják, hogy véleményüket jó lélek-
kel ma még nem adhatják meg, de meg-
adhatják egy pár hét mulva, azt hiszem,
hogy ezen vélemény megadására őket
erőltetni nem lehet. Ebben áll a kése-
dem oka; mert mondhatom, hogy nem csak
én, hanem a hadügyminiszter ur is óhajt-
ja ezen ügynek minél előbb befejezését.
Ez aztán a felelet!

Kísérletek a „béke“ fentartására.

A nagyhatalmak állítólag abban egyez-
tek meg, hogy mindegyik külön fog lé-
pést tenni Athénben a választott bíróság
ajánlása végett. A francia kormány azt
követelte eleinte, hogy collectiv jegyzék-
kel tudassák a hatalmak a görög kormány-
nyal, hogy esalódott a berlini conferentia
határozatainak erejében és természetében.
A francia kormány így akarta támogatni
a görög királyt, hogy ellenállhasson népe
pressiójának és hogy elfogadhassa a vá-
lasztott bíróságot. A hatalmak azonban
ezt külön-külön fogják tudatni Athénben.

A siker iránt a diplomácia nem
táplál reményt. A „Temps“ arról értesül
ugyan, hogy a török kormány naponkint
hajlandóbb (?) a választott bíróság elfoga-
dására, ennek a hajlandóságnak azonban
igen kevés nyomát látjuk. A porta nem
utasítja ugyan vissza határozottan a ha-
talmak javaslátát, hanem csak más javas-
lattal lép föl.

Nem is lehet hajlandóság a portá-
ban alkudozni, mikor Görögország egyre
fegyverkezik.

A török kormánynak külföldi képvil-
selőinek legújabb intézett jegyzéket is utal
Görögország hadikészülődéseire, a melyek
Epirusz és Thessalia elfoglalását helyezik
kilátásba. A kórirat hangsúlyozza a kül-
önbséget, mely Görögország és Törökor-
szág magatartása közt uralkodik és a porta
részéről tanúsított mérséklést, mely mind-
azáltal kész visszatérni egy netán ellene
intézendő támadást. A jegyzék végül a gö-
rög kérdés megoldását illetőleg azt indít-
ványozza, hogy e zélebb indíttassanak
meg Konstantinápolyban a tárgyalások a
porta és a hatalmasságok hat nagykö-
vetje közt.

A zsandárügy.

— a képviselőházban. —

Tegnap tárgyalta a ház Tisza Kál-
mán gyönyörtűséges „közbiztonsági szol-
gálat szervezéséről“ szóló törvényjavas-
latát.

Mindjárt a tárgyalás elején egy kis
incidens történt.

A törvényjavaslathoz Péchy Jenő
előadó után Szederkényi Nándor szólott,
ki elvetetni kérte a törvényjavaslatot,
mely abszolút katonai államok példája
után készült.

Tisza Kálmán miniszterelnök vála-
szolt Szederkényi beszédére. Beszéde kez-
detén a szélsőbalról és Szederkényi részé-
ről több közbeszólás történt, mire Tisza
felkérte Szederkényit, hogy ha ő (Tisza)
csendes hallgatja meg akkor is, midőn
olyanokat mondott, melyek a legkevesebb
józan ész bírálatát sem állják ki, hall-
gassa meg őt is. (Zaj a szélsőbalon.)

Szederkényi Nándor felszólalva Tisza után, kijelenti, hogy a belügyminiszter rendszeresen gorombáskodni szokott, midőn a józan ész argumentumaiból kifogyott. Szóla nem tartja állásához illőnek, hogy a gorombaság botját, a melynek két vége van, itt alkalmazzák. (Nagy zaj.)

Elnök (osonget.) Engedelmet kérek, annak a megírására, hogy mi való e házba, mi nem, első sorban az én tisztom s ha a t. képviselő ur oly szavakat használ, melyeket itt e házban használni nem szokás, mert gorombasággal itt egymást illetni nem szokás, kötelességemnek tartom erre figyelmeztetni. (Helyeslés a jobboldalon, nagy zaj a szélsőbalon.)

Tisza Kálmán miniszterelnök: Ha Szederkényi a mondottakat gorombaságnak vette, akkor a háztól engedelmet kér. (Helyeslés a jobboldalon.)

Zay Adolf Szederkényi ellen polemizálva, a törvényjavaslatot elfogadja.

Tisza Kálmán miniszterelnök ismételtén ajánlja a törvényjavaslat elfogadását.

Orbán Balázs politikai és pénzügyi szempontból nem fogadhatja el a törvényjavaslatot.

Pázmány Dénes elfogadja a törvényjavaslatot, mert erős Magyarországot akar.

Irányi Dániel elismeri, hogy a csendőrség jelenlegi szervezetében gyaroló, de a bajon lehet segíteni a nélkül, hogy a csendőrséget a megyei törvényhatóságok kezébe bívegyük. Végül a következő indítványt terjeszti elő: A képviselőház a jelen törvényjavaslat mellőzésével oda utasítja a belügyminisztert, hogy a közbiztonsági szolgálat rendezése iránt, a törvényhatóságok önkormányzati jogainak fentartása alapján törvényjavaslatot terjesztszen be. (Helyeslés a szélsőbalon.)

Szilágyi Dezső és Tisza Kálmán miniszterelnök felszólalásai után a vita folytatása a holnapi ülésre halasztott.

Gyöngyösről írják: Városunkban ma alakult meg a választóközönség élénk részvétele mellett a függetlenségi párt. Az elvek vonzó erején kívül legtöbbet tett, hogy a választóközönség oly nagy érdeklődéssel és lelkesedéssel csatlakozik kertületünkben a függetlenségi zászló alá, Kovách László mostani képviselőnk, a kinek adó megszavazáson alapuló programja, a legesőkönösebb kormánypartiakat is gondolkodóvá tette a mostani kormányzat politikája felett.

Fővárosi hírek.

(Majthényi Izidor) bárót, mint a Hon urja, a király szintén fölmentette a párbajügyben hozott ítélet alól. A kegyelemért a folyamodás Majthényi báró ur nevében terjesztett föl.

(Még halt örült.) Kullmanő Rudolf honvédfőhadnagy, ki két évvel ezelőtt Bécsben megőrült és kavicsokat akart mindenkinek eladni drágakövekként, aztán a budai Schwarzer-térből kezdte gyógyítani, tegnapelőtt meghalt, s tegnap katonai pompával szállították testét örök nyugalomra. Kullman egykor a fővárosnak legismertesebb alakjai közé tartozott, s szívesen látták az előkelő körök mindentit

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Osvald és Anna.

— K. Rozegeer regénye. —
(Fordította: M.-y.)

(8.)

— A falun — azt hiszem — igen; de a városban, az ottani körökben — a melyben élünk — nem minden valódi.

— Oh igen! — folytatá udvariasan az erdész.

— Nem. Eljünk bár a legelőkelőbb körökben is. Atyám kereskedő.

Ferdinánd ezen szemlélte felemelte kezét, mintha mondaná.

— De milyen ám!

— Atyám kereskedő — folytatá a leány. Nem igen ősmertem a falusi életet, — tanulmányoznom kellett.

Az igaz, nem sok örömet szereztem tanítóimnak.

— Nem úgy van Ferdinánd?

— Na várj, mindjárt lefestelek — mondá az öreg.

Francozia helyett költeményt olvas, ha zongorázni kell, a eitherán népdalokat játszik. A helyett, hogy a tánciskolába járna, az árvaház kertjébe fut, s a gyermekkel játszik. Szomeru darabokat sze-

salonban úgy mint a turfon; nevezetesen tulajdonságai közé tartozott az elhunyt főhadnagy, hogy vonásai meglepően hasonlítanak a király vonásaihoz. Kulmannt özvegye és 8 éves fiauskája siratja.

(A Dunába ugrott.) Szutor András readőr jelenti, hogy tegnap előtti a lánchid közepé táján egy alacsony termetű, nagyon nyáriasan öltözött fiatal ember a Dunába ugrott s a zajló jégdarabok közt nyomtalanul eltűnt.

(A kollégák.) A Pesti Hirlapban olvassuk ezt a jó bonmot: Kollega ur! kiált egy pénzeslevélhordó Federvieh Kóbi után. — Wie heiszt kollega? fordul vissza Federvieh. — Most én is revolver vagyok. Federvieh egy megvető pillantás után tovább nyargal.

Segítsünk a szegényeken!

Debreczen, jan. 18.

Mindenkor voltak közöttünk szegények, de annyian, mint jelenleg tán soha.

A megejtett népszámlálás alkalmával, mint kiküldött ügynök, fájdalmasan kellett szemlélnünk oly családokat, melyeknek betevő falatok nem volt; hol a ruhátlan gyermekek kunyhószerű, fűtetlen házikóban dideregve kenyérrért siránkoztak. Kétségbejött helyzet! Itt segíteni kell.

A segélygyűjtésnek egy egyszerű módját vagyok bátor ajánlani. Vendéglősök, kávéházak tulajdonosai, korezmárosok, kártyázva mulató körök! midőn vendégeitek az élvezett ételek és italokért fizetnek, vegyetek elő egy perselyt s mondjátok, hogy az éhes szegények is kérnek egy krajczárt és azok adni is fognak.

Örömmel kell nyilvánosságra hoznom, hogy a gyűjtésnek e neme a legjobb hírek örvendő szerény helyiségen — a Horog vendégházában — már megkezdett s a persely alig öt napi gyűjtés után többek jelenlétében felbontatván, abban 3 frt 40 kr találtak.

A jelen volt adakozók óhajlásához képest a gyűlt pénzen a mai napon kenyér vásároltatott és az Horog Etelek k. a. által holnap reggel fog kiosztatni. A gyűjtés folytatatni fog.

Ha minden helyen ily eredménnyel gyűjtönnék: számos szegény családot menthetnénk meg az éhség győtrő kintjaitól.*

Tóth Károly m. k.,

több tanítótárs nevében és megbízásából.

UJDONSÁGOK.

* Esküdtszéki tárgyalás. A Fráter-Kepes-féle sajtópernek végtárgyalása szombaton lesz a helybeli esküdtzék előtt. — E sajtóper egyike lesz a legérdekesebb, s tárgyalása igen hosszúnak ígérkezik, amennyiben a kihallgatandó tanúk száma nagy.

* A helybeli főiskolában a múlt szombaton ismét megkezdődtek a népszerű tudományos előadások. Az előadás azonban vagy a miatt, hogy a közönségnek nem jutott eléggé tudomására a dolog vagy talán a hirtelen beállott nagy

*) Részünkről kijelentjük, hogy az adományok közvetítését szívesen esküdjük. — A „Debreczen” szerkesztősége.

ret a színházban, orgona, biblia mondatokat a templomban. Szép ajánlat egy fiatal lányra.

Észre lehetett venni az öreg hangjából, hogy mennyire tetszett magának is kis királynéjának magaviselete.

— Én nem tehetek erről — mondá Anna, sokszor rosszul esett, ha hallottam, hogy én egész más vagyok, mint a velem egy koruak.

Csak most vette észre, hogy karja az erdész karján volt. Az ut egyenetlen s kavicsos helyeken vezetett keresztül, s az ifjú ekkor lett titkon Anna segítségére. Anna egészen elfogult lett, de nem merte karját kiszabadítani.

— Beszéljen meg valamit — kérte az erdész szelíd hangon.

— Oh! ő szép történeteket tud, — valamit a kolostorról — kiállott tréfásan az öreg.

— A kolostorról? Csak nem volt még zárdában a kisasszony? kérdezte az erdész.

— De akartam, — felelte komolyan Anna. — Alig tudtak jó szülem visszatartani; s talán ma nem vagyok a keleti erdőben, hanem szürke ruhába öltözött apácza, — ha Stammer Oswald vissza nem tart.

— Hogyan kérdé az erdész.

— Az ő erdei dalai jutottak kezem-

hideg miatt, bár válogatott, de kis számú közönség jelenlétében tartott meg, úgy, hogy az egész bevétel — beszámítva az eladott állandó jegyek árát is — alig ment többre 15 frtnál. Pedig a nagyon sikerült s igen szép kísérletek, melyekkel Piribauer tanár ur kísérte előadását, méltán megérdemelték volna, hogy nagy közönség gyönyörködje bennük. Mindenesetre óhajtható volna, ha az ily népszerű tudományos előadások lehetőleg széles körben méltányoltatnának. A múltvált közönségnek különösen nőtágjai nem foglalkozhatnak szakalálományokkal, — s mégis szükségük van igen sok részben rá, hogy ne csak öltözet, hanem szellemi képzettség tekintetében se maradjanak el a haladó kortól. S ép erre valóknak a népszerű tudományos előadások, kivált ha az intézők kedvét fokozná a jobban-jobban nyilvánuló érdeklődés. S az eddigi tapasztalatok után úgy hisszük, szabad remélnünk, hogy így is lesz ez városunkban. A legközelebbi felolvasás e héten pénteken este 5 órakor lesz. Gergely K. tanár ur fogja ismertetni a római szatira költészetét, bemutatva saját fordításában is egy néhány szatírárdőket.

* Gyűlés. A ref. egyháztanács holnap január 19-én, délután 3 ór. kor, gazdasági ülést tart; folyó ügyek tárgyában.

* Eljegyzés. Városunk egyik legmiveltebb leányát Horovitz Laura kisasszonyt e héten jegyezte el magának Dr. Köhegyi Moór szegedi orvos.

* A színház beérdeklődése tárgyában a városi tanács részéről, mint halljuk a pályázat hirdetés pár nap alatt közé fog tétetni. Ugy értesülünk, hogy a pályázati hirdetésben, a pályázat beadásának határ ideje a f. év február 20 ig van meghatározva.

* Tűz. A kollégium épület környéke tegnap este fél hét órakor, tűz láma által zavartatott fel csöndjéből. Az új épület balszárnyán lévő egyik kémény kigyuladt, mit a környéken lakó néhány egyén észrevéven, — rettenetes lármát kezdett csapni, úgy hogy a toronyór is kidugta a lámpát, féreverte a harangot, persze nagy későn, midőn már a kémény tüze jóformán elaludt. A tűzoltó-egyletnek is megadatván a jel, nosza kirukkolt, természetesen nem oda a hol a kéménytűz volt, hanem a csapó-utca végére, hol tűz egyáltalában nem volt. A toronyór ugyanis azt a tréfát követte el a tűzoltókkal, hogy a tűzjelzést a csapó-utca végére adta; így történt aztán az, hogy a sok lühő semmiért meg volt, a collegium kéménye is minden baj nélkül kiégett, a tűzoltók is szerencsésen visszatértek, s nem esett kár senkiben.

* A színház-egylet választmánya a f. hó 23-án vasárnap délelőtt 10 órakor a városháza kis tanácstermében gyűlést fog tartani.

* Ama zongora, melyen ma este Essipeff Anette hangversenyt tart, Bösendorfer raktárából való, és csupán erre az alkalomra küldetett Bécsből, — e zongora oly egyszerű szerkezett, hogy érdemes lesz a megtekintésre. Holnap egész nap a Jónász vendéglőben közszemlére lesz kitéve.

* A magyar és szürszabó társulat helyben a f. hó 22-kén szombaton reggel

hez. Ismét és ismét átolvastam azokat, s új világot letem fel bennök, egyszer vidámságot, szépséget szeretetet s életet a természetben, boldogságot a csendes életben; mindezt érezi a ki dalait olvassa! Szülem köszönettel tartoznak a költőnek. Igen, ők magok is gyönyörködtek daliban. Elhinánk a keleti házunkban, de azt mondják nem igen szereti a társaságokat. Sokat van ugyan a városban, de még nem volt szerencsém őt láthatni.

Az öreg kissé elmaradt vesszőt vágni. — Anna és az ifjú együtt mentek tovább.

Az erdész semmi megjegyzést nem tett a leány előbbi saavaira. Csupán barna szemét figgesztette mindég reá. Akkor vette észre, hogy a kis ibolya, — gombostűvel tűzte a leány keblére, — nyilának indult. Nem szólott semmit; szótlanul mentek egymás mellett.

A leány lehajlott, virágot akart a földről szakítani. Az erdész azonban erősen visszatartotta; a kis virág mellől épen akkor siklott a bokorba egy rézvörös kigyó.

— Láthatja kisasszony — mondá az erdész — a keleti erdők sem oly bátor-ságosak, mint a hogy talán kinéznek. Nemcsak eleven madárkák vannak bennök, de mérges kigyók is.

A leány szorosabban fűzte magát kísérlőjének karjára.

fogja évi közgyűlést a debreczeni iparos ifjuság önképző egylete helyiségében megtartani.

* Gusztrinyi Sándor jó hírű női ruhásbabász hosszú távollét után városunkba megérkezett.

* Szomeru utazás. Kakas Ferencczen, az esztergomi takarékpénztár egykori legkitűnőbb hivatalnokán az utóbbi időben a téboly annyira erőtt vett, hogy Budára kellett vinni, a hol legalább gyógykezelés alá jut. A szegénynek ujjában négy ember által hajtható hajó tervezete ütött szöveget a fejébe. Két óra alatt akart vele Budapestre surranni, hogy nagy virágkereskedést nyisson meg a főváros számára, esztergomi kertjéből. Kezdeti borászati munkákat is írni s egy fővárosi nyomdaigazgatót kártalanításért be is akart pörlni, mert elvesztette a kéziratot. Ot ezer forintot követelt. Hétfőn délután a szegény elmebetegét dr. Aldory Mór Budapestre kísérte. Tapintatos módon, egy kis áltatással el is vitte a lipótmezei nagy házba.

* Nőknek. A brüsszeli első udvari bálón Ossunna hercegné bámulatos öltözéke általános feltűnést keltett. A szép asszony Regence-szabásu ruhában jelent meg; a derék hátulsó lebenyei szivárványszínű atlaszból készültek, a szoknyát sötét levelekből összeállított fűzér s apró kolibri díszítették; elől finom üvegábról borult reá, jobboldalt egy virágoskorral térdig fel volt tűzve s látni engedte a fehér habos selyem alsót. A páncélderek szintén üveg-gyöngyökkel volt hímelve. A hercegasszony hajába sötét virágok, kolibri és gyémánt fűzerek voltak befonva.

* Érvénytelenül nyilvánítt házasság. A prágai Politikában olvassuk: Egy Zabka nevű városi kereskedő ezelőtt 3 évvel múlt vett Lastovicka prágai háztulajdonos leányát. Gazdag hozomány reményében gazdagon berendezkedett, azonban az esküvő után nagy volt csalódása, neje nemcsak hogy mit sem hozott a házhoz, de a házassági köteles hűség törvényei ellen is vétetni kezdett, E miatt a ház felek közti viszony a lehető legrosszabbá vált, s miután a kereskedő jelentékeny vagyona tönkre ment, közösen elhatározták hogy elváljanak. Válás után a nő Kalocsára költözött, megszerezte a magyar állampolgárságot s ágostai hitvallásra tért. Kevéssel később vissza tért Prágába s első gondolata a másodszeri férjhezmenés volt. Egykori udvarlójához Obenberger Antal aranyműveshez költözött, — s úgy betudta hálózni, hogy ez végre elhatározta múlt venni őt. E célból szintén megszerezte a magyar állampolgárságot s a kalocsi szuperintendensnél (?) közben járt a tervezett házassághoz való engedély megadásáért. Az engedélyt megnyervén, 1878. decz. 30-án megkötöttek. Kevéssel ezután Obenberger jelentékeny vagyon hátrahagyása mellett elhalt, mely vagyonhoz az özvegy is örökösödési igényt tartott. Obenberger gyermekét azonban jogait nem akarták elismerni, s pert indítottak ellene. A gyermekek ügyvéde egyszerűen a házasság érvénytelenségének kimondását kérelmezte, minthogy az a polgári törvénykönyv 111. §-ba ütközött. Az ügy a szentszék, onnan a bíróság elé került. S a bíróság a házasságot csakugyan érvénytelennek nyilváníta.

A veres keresztet már régen elhagyták. Az öreg jó távol ballagott utánok; zsebkecsével egy nyírfagalyat vágott le, a mit emlékül volt viendő a keleti erdőkből.

— Es hogy esik az meg Mildau kisasszony — kérdezte az erdész — a ki ezalatt utitáranójának nevét is megtudta, — hogy ön ezen öreg urral egyedül utazik?

— Ő egy ember, a kinek túrlome van — mondá Anna. Már mint kis gyermeket kezeim hordozott. Mi ketten megértjük egymást, én őt szeretem. Fiatalkori barátja atyámnak, s már évek óta házuknál lakik. Atyám vagy anyám nem kísérhetek el; fivérem Londonban lakik. Ő kivülé nincs is más testvérem, — s így van Ferdinánd velem.

— S örömet egyezett bele édes atyja ezen utba?

— Oh — mondá jó kedvvel a leány — most már szeretett volna visszatartani, de szaván fogtam, a mit már nekem őt hóval ezelőtt megígért. — Szeretném tudni, vajjon nincs-e odafent földieper?

S már odafent volt a bokrok közt. Megakartá várni Ferdinándot, s valóban talált földiepert is.

(Folyt. köv.)

* A b. Hát a derék hátramaradni alkalmából, s ajándékokkal arannyal kirakat, a Livnóban kész, egy arannyal kirakott azokat nek, Serajevó

ség jelenlétében gyot. Az előzött s a közö e darab másik I. és Bérczy nek s szép elégedve, Szer felvonásbani Lauerne Tam humort önteni egyet. Az iga nyegtelenebb régben adot cécióval s tdy operettel így

* Egy Korneberg városi számú közönsé aranyórát, a mórát, egy nőtt értékes gyűrűvel, — hogy a kávé változta ből fogja előkat, és midő megfosztotta, a megvesztett levetéhez akar leum lámpát é leum meggyula ve ugrott fel: meneküljenek Korneberg város mai napig is a

* Egy rá hir Vácrol. M. kész erkölcsi c tályban megje emberöltést m kihallgatást k fogolyt kieresz bájába bocssás ütötte az őrt szaladt. A leldeje, hogy a de a rendkívül sokáig nem föleszmelt a b bal a lelkesz a dühös rab lelkesz felsiet hogy megmene zon. De midő vette, kirántot a másik rab ladit a papna rémületes vias gonosztervő a vával hasba megvágta s z at egy végső gonosztervő kez ujjával a tiszt hogy annak tott el. Ekkor több sebből v fegyencz, kkn terőt azáltal egy üres czella zárták. A lelke

* Kossu ban. Egy újvá csokkal és foly nejt, hogy mo forgalomban, te egy ilyent hoz E diskuzust s lusi atyánkfia, leséghoz — eg vesz egy forint rosszat sem sej kót. Képzeltet dőn felesége n „uj” bankót.

* Egy t. A néhány na Aminának, a balettáncosnő fel végrendelet három millió bi gyott hátra, s lirára becsülte fia van, kik k ezek örökölték

* Szakác kácskőnyv” má vették. Hirhage set 30 kr.

